

RECENSION

Gérard Jugnot och Ibrahim Burama Darboe i *Mina päron*

Originaltitel: Mes héros
Svensk titel: Mina päron
Regi: Éric Besnard
Producent: Richard Grandpierre
Manus: Éric Besnard
Foto: Jean-Marie Dreujou
Roller: Josiane Balasko, Gérard Jugnot, Clovis Cornillac, Pierre Richard, Ibrahim Burama Darboe, Magaly Berdy, Anne Charrier m.fl.
Frankrike 2012
Längd: 1 tim 37 min
Distributör: Njutafilms

Mina päron

Mina päron är inte den mest geniala svenska titeln, om man översätter direkt från franska skulle titeln bli "Mina hjältar". Men låt inte det avskräcka er från att se denna fantastiska film som blandar må bra-känsla med samhällskritik på smarta sätt.

Maxime har det svårt på jobbet och med familjen. Hans ambulansföretag går dåligt och läget har tvingat honom att rucka på sina principer och betala mutor. Detta har i sin tur lett till att han har försummat familjen, hans fru har varit otrogen och frågan är om de kan försonas. Detta är förutsättningarna när Maxime får ett samtal om att hans mor har blivit arresterad i en annan stad. Han åker för att hämta henne, något som blir starten för en helg av självran-sakande i hans excentriska föräldrars hus.

På vägen hem från fängelset hämtar son och mor upp en unge Tiemoko, vars mamma har blivit tagen av myndigheterna och riskerar utvisning. Maxime och hans pappa går, något motvilligt, med på mammans önskan att gömma barnet för polisen.

Mina päron undersöker humanism och mänsklighet i dagens Frankrike på djuplodande och roliga sätt. Tiemokos känsla av utan-förskap visas upp på realistiskt trovärdiga sätt och filmen kritiserar träffande västvärldens, specifikt Frankrikes, behandling av flyktingar och invandrare. Berättelsen berör utan att kännas forcerad och avvägningen mellan filmiskt publikfrieri och vardaglig verklighet är perfekt.

Tiemokos oväntade närvaro i familjestrukturen leder till att många känslor kommer upp till ytan. För Maxime blir det ett tillfälle att fundera både på hans relation till fru och barn och föräldrar. Genom detta diskuterar filmen ämnen som döden, åldrande, kärlek och

livsnjutning. Det finns en ständigt närvarande melankoli i filmen tematik, en sådan som jag tror de flesta som lever upplever. Denna får dock stå undan för en övergripande atmosfär av kärlek, till nära och kära och till medmänniskor i allmänhet, speciellt sådana i nöd. Filmens argumenterar lyckat för att tänka på andra och inte bara på sig själv, att glädje hittas i vad vi kan göra tillsammans för att göra omvärlden bättre.

Ibrahim Burama Darboe debuterar övertygande som Tiemoko och balanserar perfekt mellan att vara kärleksfull och misstänksam, hans beteende är precis så som man kan tänka sig att ett barn vars trygghet är i fara skulle vara. Titelns "päron" spelas strålande av Josiane Balasko och Gérard Jugnot, som sammanlagt har medverkat i nära tvåhundra filmer och är professionella ända ut i fingerspetsarna. Clovis Cornillac (Maxime) är kanske mest känd för att ha spelat Asterix och gör här en av hans karriärs bästa roller. För regin står Éric Besnard som tidigare gjort två högst mediokra, om jag ska vara snäll, filmer (*In Gold We Trust* & *Svindlarna*). Här överträffar han sig själv med en lågmäld men självsäker styrning av allt från tempo till leverering av repliker.

Mina päron kommer säkert, på grund av sin försynta lågmäldhet och subtila smarthet, att gå många förbi men alla som ser den kommer att lämna biografen med ett leende på läpparna och skön känsla av medmänsklighet i magen. Det lovar jag.

Martin Memet Könick

FILMRUTAN